

การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการนำนิทานไปบูรณาการการจัดการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา

A SYNTHESIS OF RESEARCH ON THE INTEGRATION OF TALES INTO LEARNING MANAGEMENT IN PRIMARY EDUCATION

ประภากร พาบ่อ | *Praphakorn Phapor* | ORCID ID: 0009-0007-8354-0190

คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ประเทศไทย | Faculty of Education and Human Development Chaiyaphum Rajabhat University, Chaiyaphum Province, Thailand

Corresponding Author E-mail: phathanant.ph@cpru.ac.th

Received: (February 12, 2026); Revised: (March 23, 2026); Accepted: (May 11, 2026)

Citation:

ประภากร พาบ่อ. (2569). การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการนำนิทานไปบูรณาการการจัดการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืน*, 3(4), 46-60.

Phapor, P. (2026). A Synthesis of Research on the Integration of Tales Into Learning Management In Primary Education. *Journal of Research and Innovation for Sustainability*, 3(4), 46-60.

ABSTRACT

This research synthesis examines the integration of folktales into primary school instruction, with three objectives: (1) to analyze research characteristics, (2) to identify subject areas incorporating folktales, and (3) to evaluate learning outcomes. Using descriptive research synthesis and analysis, 63 Thai studies published between 2017 and 2024 were selected from Google Scholar based on predefined criteria. Findings reveal that (1) most studies aimed to compare learning outcomes (82.54%) and develop instructional innovations (71.43%), primarily employing experimental and quasi-experimental designs; (2) Thai Language was the most integrated subject, followed by Social Studies, Religion, and Culture, and Foreign Languages; and (3) folktale integration yielded significant positive effects on students across multiple dimensions, including academic achievement, analytical and problem-solving skills, ethics, learning motivation, 21st-century skills, and learning satisfaction.

Keyword: research synthesis; storytelling; learning management; primary education

บทคัดย่อ

การสังเคราะห์งานวิจัยนี้ศึกษาการบูรณาการนิทานในการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ลักษณะงานวิจัย 2) ระบุกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่บูรณาการนิทาน และ 3) ประเมินผลลัพธ์ต่อการเรียนรู้ ใช้การสังเคราะห์และวิเคราะห์งานวิจัยเชิงพรรณนา จากบทความวิจัยไทย 63 เรื่องที่คัดเลือกจาก Google Scholar (พ.ศ. 2560–2567) ตามเกณฑ์กำหนด ผลการวิจัยพบว่า (1) งานวิจัยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ (82.54%) และพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ (71.43%) โดยเน้นการวิจัยเชิงทดลองและกึ่งทดลอง (2) กลุ่มสาระที่บูรณาการนิทานมากที่สุดคือ ภาษาไทย ตามด้วย สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ (3) การบูรณาการนิทานส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อผู้เรียนในหลายด้าน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา คุณธรรมจริยธรรม แรงจูงใจ ทักษะศตวรรษที่ 21 และความพึงพอใจต่อการเรียน

คำสำคัญ: การสังเคราะห์งานวิจัย; นิทาน; การจัดการเรียนรู้; ประถมศึกษา

1. บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. 2545, 2553) กำหนดหลักการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการศึกษาจึงต้องส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ทั้งนี้ มาตรา 24 เน้นให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมทักษะ

การคิด การประยุกต์ใช้ความรู้ การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ควบคู่กับการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และการจัดบรรยากาศรวมถึงสื่อการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน พร้อมสนับสนุนความร่วมมือกับครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ (พระราชบัญญัติ, 2563) อย่างไรก็ตาม สภาพการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันยังประสบปัญหาผู้เรียนขาดแรงจูงใจและความสนใจในการเรียนรู้ ขณะที่ครูยังคงใช้วิธีการบรรยายและการท่องจำเป็นหลัก รวมถึงขาดสื่อการสอนที่กระตุ้นการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ ครูควรติดตามและประยุกต์ใช้แนวคิดและนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียนและบริบทการศึกษาในปัจจุบัน (วันเพ็ญ วรรณโณม, 2542)

การจัดการศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะทางภาษาผ่านการใช้นิทาน ซึ่งช่วยสร้างความสนุกสนาน กระตุ้นจินตนาการ และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เด็กที่ฟังนิทานได้ฝึกการจดจำและติดตามเรื่องราว พัฒนาคำศัพท์และทักษะการสื่อสาร ตลอดจนส่งเสริมความรักการอ่านผ่านกิจกรรมการเล่าเรื่องและการแสดงบทบาทสมมติ (นิตยา ประพฤติกิจ, 2542) สอดคล้องกับบังอร ศรีกาล (2553) ที่ระบุว่าวรรณกรรมเป็นสื่อที่มีคุณค่าทางปัญญาและช่วยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก โดยควรเลือกวรรณกรรมที่เหมาะสมกับวัย มีภาพประกอบสวยงาม และเนื้อหาเข้าใจง่าย ดังนั้น นิทานจึงเป็นวรรณกรรมที่เหมาะสมต่อการบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา เนื่องจากช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ จินตนาการ คุณธรรม และค่านิยมผ่านตัวละครและเหตุการณ์ที่เด็กสามารถเชื่อมโยงและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน การแสดงบทบาทสมมติ และกระบวนการทำงานของสมอง รวมถึงเป็นสื่อวรรณกรรมที่ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและเอื้อต่อการเรียนรู้ (พัทธนันท์ พาป้อ, 2565) ด้วยเหตุนี้ การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้นิทานในการจัดการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญ เพื่อนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการวางแผนการสอน พัฒนาการจัดการเรียนรู้ และยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยรวม

จากแนวคิดและงานวิจัยที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าและศักยภาพของนิทานในการพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษาอย่างรอบด้าน ทั้งด้านภาษา จินตนาการ คุณธรรม และบรรยากาศการเรียนรู้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรวบรวมองค์ความรู้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ การสังเคราะห์งานวิจัย (Research Review) จึงเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสมในการรวบรวม วิเคราะห์ และสรุปผลจากงานวิจัยหลายเรื่องที่ศึกษาในประเด็นเดียวกัน โดยใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงสถิติและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ (รัตนะ บัวสนธิ์, 2555) แนวทางดังกล่าวปรากฏในงานวิจัยหลายชิ้น เช่น ดารณี ม่วงโต (2559) และพิษณุ ผิวทอง (2561) ที่ใช้การวิเคราะห์อภิมานในการศึกษาผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่

เกี่ยวข้อง รวมถึงงานของรัฐพงศ์ สีแสง และคณะ (2563) ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ พิมพ์ปวีณ์ สุวรรณโณ และคณะ (2567) ด้านการสอนอิสลามศึกษา ทิพย์ภาพรณ เอี่ยมล่อ และอินทรีา รอบรู้ (2564) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และสิริพัชญ์ หาญนอก (2566) ที่สังเคราะห์งานวิจัยด้านการสอนวรรณคดีไทยในระดับบัณฑิตศึกษา

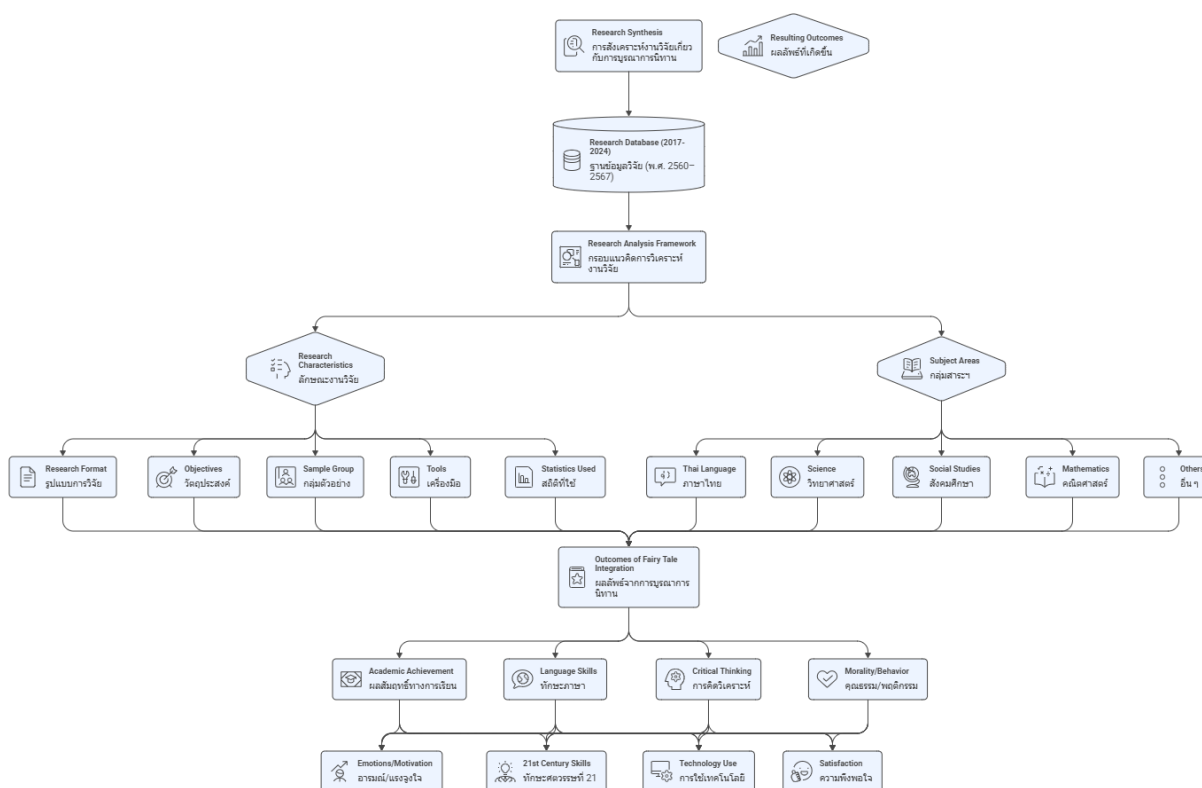
ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การวิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณเกี่ยวกับการนำนันทนาการไปบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เป็นระบบ มีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและยกระดับคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของงานวิจัยที่นำนันทนาการไปบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา ระหว่างปี 2550 – 2567
2. เพื่อวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นำนันทนาการไปบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา ระหว่างปี 2550 – 2567
3. เพื่อวิเคราะห์ผลลัพธ์ของการนำนันทนาการไปบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา ตั้งแต่ปี 2560 – 2567

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนันทนาการไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา โดยใช้ผลงานวิจัยภายในประเทศที่เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2560–2567 เป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์ กรอบแนวคิดการวิจัยครอบคลุมการพิจารณาคุณลักษณะของงานวิจัย ได้แก่ รูปแบบการวิจัย วัตถุประสงค์ กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ และสถิติที่ใช้ รวมถึงกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการนันทนาการ ส่วนผลลัพธ์จากการบูรณาการนันทนาการสะท้อนการพัฒนาผู้เรียนในหลายมิติ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางภาษา การคิดวิเคราะห์ คุณธรรมและพฤติกรรมเชิงบวก อารมณ์และแรงจูงใจ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 การใช้เทคโนโลยี และความพึงพอใจต่อการเรียนรู้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 รูปแบบการวิจัย การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสังเคราะห์ (Synthesis Research) โดยใช้การวิเคราะห์ (Analysis) ร่วมกับการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research Synthesis) เพื่อรวบรวม วิเคราะห์ และสรุปแนวโน้ม รูปแบบ และผลลัพธ์ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการนิทานในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา

4.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ การสังเคราะห์งานวิจัยที่ตีพิมพ์ครอบคลุมฐานข้อมูลระดับชาติ เช่น TCI, TDC เพื่อลดอคติในการเลือกตัวอย่าง หรือควรให้เหตุผล ทำไมจึงเลือกสืบค้นเฉพาะในฐานข้อมูล Google Scholar เพียงแหล่งเดียว

4.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทความวิจัยภายในประเทศที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล Google Scholar ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2567 จำนวน 63 เรื่อง โดยคัดเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ ดังนี้ (1) เป็นงานวิจัยที่สามารถเข้าถึงและตรวจสอบเนื้อหาได้จากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ และ (2) มีข้อมูลคุณลักษณะของงานวิจัย

ครบถ้วน ได้แก่ ประเภทและลักษณะของงานวิจัย ปัญหาและวัตถุประสงค์การวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ แบบแผนการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัย

4.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยนี้กำหนดตัวแปรเพื่อใช้ในการวิเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการบูรณาการนิทานในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา ดังนี้

1) ตัวแปรต้น คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนิทานไปบูรณาการกับการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา

2) ตัวแปรตาม ประกอบด้วย 2.1) คุณลักษณะของงานวิจัย ได้แก่ รูปแบบหรือแบบแผนการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ และสถิติที่ใช้ในการวิจัย 2.2) กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นำนิทานไปบูรณาการ และ 2.3) ผลลัพธ์ของการบูรณาการนิทานในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา

4.5 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย การศึกษาครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการนำนิทานไปบูรณาการกับการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา โดยศึกษาถึงคุณลักษณะของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนิทานไปบูรณาการกับการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา และผลลัพธ์ของการนำนิทานไปบูรณาการกับการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา

4.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกรายละเอียดงานวิจัย ซึ่งออกแบบมาเพื่อรวบรวมและบันทึกข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนิทานไปบูรณาการกับการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา โดยจะใช้เพื่อการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยต่าง ๆ ตามประเด็นต่าง ๆ เช่น ลักษณะของงานวิจัย ประเภทการวิจัย ปัญหาการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นต้น

4.7 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบบันทึกรายละเอียดงานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบูรณาการนิทานในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การออกแบบเครื่องมือ ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขตของการเก็บข้อมูล โดยพิจารณาประเด็นสำคัญที่ต้องการรวบรวม เช่น ลักษณะงานวิจัย ปัญหา วัตถุประสงค์ และรูปแบบการบูรณาการนิทาน จากนั้นออกแบบเครื่องมือในรูปแบบแบบบันทึกข้อมูลที่มีโครงสร้างชัดเจน ครอบคลุมสาระสำคัญ และมีช่องสำหรับบันทึกข้อมูลที่จำเป็นอย่างเป็นระบบ

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม ความชัดเจน และความครอบคลุมของเนื้อหา พร้อมทั้งวิเคราะห์ค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา เพื่อนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงเครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้ การทดสอบความเชื่อมั่น และการปรับปรุงเครื่องมือ ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับเอกสารงานวิจัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อประเมินความชัดเจน ความเข้าใจง่าย และความสม่ำเสมอในการบันทึกข้อมูล จากนั้นทดสอบความเชื่อมั่นภายในของเครื่องมือด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าเท่ากับ 0.92 ผลการทดลองใช้และการทดสอบความเชื่อมั่นถูกนำไปปรับปรุงเครื่องมือ และเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อยืนยันคุณภาพของเครื่องมือตามมาตรฐานการวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 การนำเครื่องมือไปใช้ในการวิจัย เมื่อเครื่องมือผ่านการตรวจสอบคุณภาพครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยจึงนำไปใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการนิทานในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาตามขอบเขตที่กำหนด

4.8 การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการจากงานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการนิทานในการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา ซึ่งเผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2560–2567 โดยสืบค้นจากฐานข้อมูลทางวิชาการที่น่าเชื่อถือ เช่น Google Scholar ผู้วิจัยคัดเลือกงานวิจัยที่ตรงตามขอบเขตการศึกษา มีข้อมูลครบถ้วน และสามารถเข้าถึงได้จากแหล่งที่เชื่อถือได้ จากนั้นบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกรายละเอียดงานวิจัย โดยจัดหมวดหมู่เป็น (1) คุณลักษณะของงานวิจัย ได้แก่ ประเภทงานวิจัย วัตถุประสงค์ กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ และสถิติที่ใช้ (2) กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการนิทาน และ (3) ผลลัพธ์ของการบูรณาการนิทาน

ทั้งนี้ มีการควบคุมคุณภาพของข้อมูลโดยเลือกงานวิจัยจากแหล่งที่มีมาตรฐานทางวิชาการ ใช้เกณฑ์การคัดเลือกที่ชัดเจน ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปวิเคราะห์และสังเคราะห์

4.9 สถิติที่ใช้ในการสังเคราะห์ข้อมูล การวิจัยนี้ใช้การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อสรุปแนวทางการนำนิทานไปใช้ในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และการสังเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนา เพื่อเชื่อมโยงเปรียบเทียบ และสรุปผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานในการจัดการเรียนการสอนระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 63 เรื่อง พบว่า

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์รูปแบบ/ประเภทของการวิจัยที่นำนิทานไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนระดับชั้นประถมศึกษา

รูปแบบการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ (%)	รูปแบบการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ (%)
กึ่งทดลอง	32	47.62	แบบผสมผสาน	5	7.94
เชิงพัฒนา	26	41.27	เชิงทดลอง	2	3.17
รวม				63	100

จากตาราง 1 พบว่า งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้นิทานในการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่เป็นวิจัยกึ่งทดลอง จำนวน 30 เรื่อง (47.62%) รองลงมาเป็นวิจัยเชิงพัฒนา 26 เรื่อง (41.27%) ขณะที่งานวิจัยแบบผสมผสานมี 5 เรื่อง (7.94%) และวิจัยเชิงทดลองมีจำนวนน้อยที่สุด 2 เรื่อง (3.17%)

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์วัตถุประสงค์การวิจัยที่นำนิทานไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนระดับชั้นประถมศึกษา

วัตถุประสงค์	จำนวน	ร้อยละ	วัตถุประสงค์	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อเปรียบเทียบ	52	82.54	อื่น ๆ (วัดความพึงพอใจ, ความคงทน, เจตคติ, ความสามารถ, ทดลองใช้ฯ)	16	41.27
เพื่อสร้าง/พัฒนา	45	71.43	เพื่อศึกษา/วิเคราะห์	13	20.63
**1) ร้อยละคิดจากจำนวนครั้งที่ปรากฏ (ไม่ใช่จำนวนงานวิจัยทั้งหมด) และ 2) งานวิจัย 1 เรื่อง มีวัตถุประสงค์มากกว่า 1 ข้อ					

จากตาราง 2 พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งเน้นการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อน-หลังการใช้นิทาน (ร้อยละ 82.54) รองลงมาคือการสร้างหรือพัฒนาสื่อและรูปแบบการเรียนรู้ด้วยนิทาน (ร้อยละ 71.43) ขณะที่การประเมินความพึงพอใจ การวัดความคงทนในการเรียนรู้ และการวิเคราะห์เนื้อหาหรือพฤติกรรมผู้เรียน มีสัดส่วนต่ำกว่า สะท้อนให้เห็นว่างานวิจัยด้านนี้ให้ความสำคัญกับการวัดผลเชิงเปรียบเทียบควบคู่กับการพัฒนาสื่อการเรียนรู้

ตาราง 3 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยที่นำนิทานไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ	วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เลือกแบบเจาะจง	30	47.62	สุ่มอย่างง่าย	12	19.05
สุ่มแบบกลุ่ม	21	33.33	รวม	63	100

จากตารางที่ 3 พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงมากที่สุด (ร้อยละ 47.62) รองลงมาคือการสุ่มแบบกลุ่ม (ร้อยละ 33.33) และการสุ่มอย่างง่าย (ร้อยละ 19.05) สะท้อนให้เห็นว่างานวิจัยเกี่ยวกับการบูรณาการนิทานในระดับประถมศึกษา มักคำนึงถึงความสะดวกและความเหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาเป็นสำคัญ

ตาราง 4 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยที่นำนิทานไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา

ลำดับ	ประเภทเครื่องมือวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
1	แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	58	92.06
2	แผนการจัดการเรียนรู้	57	90.48
3	สื่อ/นวัตกรรมนิทาน (AR, อิเล็กทรอนิกส์, มัลติมีเดีย ฯลฯ)	57	90.48
4	แบบประเมินทักษะเฉพาะ (อ่านจับใจความ, เขียน, ฟัง, พูด ฯลฯ)	46	73.02
5	แบบสอบถามความพึงพอใจ/เจตคติ/ทัศนคติ	36	57.14

จากตาราง 4 พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด (92.06%) รองลงมาคือแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อ/นวัตกรรมนิทาน (90.48%) เช่น AR และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ขณะที่แบบประเมินทักษะเฉพาะ (73.02%) และแบบสอบถามความพึงพอใจหรือเจตคติ (57.14%) ถูกใช้เพื่อสะท้อนทักษะและทัศนคติของผู้เรียน

น

ตารางที่ 5 ตารางสรุปประเภทของสถิติที่ใช้ในงานวิจัยที่นำนิทานไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา จำนวน 63 เรื่อง

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ	ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	61	96.83	สถิติแบบ Parametric	54	85.71
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	61	96.83	สถิติประเภทอื่น ๆ (E_1/E_2)	7	11.11
ค่าร้อยละ (%)	55	87.30	สถิติแบบ Non-parametric	2	3.17
รวม				63	100

จากตาราง 5 พบว่างานวิจัยที่นำนิทานไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่นิยมใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติแบบพารามेटริก โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละในการอธิบายลักษณะและแนวโน้มของข้อมูล ขณะเดียวกัน การใช้สถิติแบบพารามेटริก เช่น *t-test* และ ANOVA

สะท้อนว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีคุณสมบัติเหมาะสมต่อการวิเคราะห์เชิงสถิติขั้นสูง ส่วนสถิติ E_1/E_2 และสถิติแบบนอกรพารามetric พบในสัดส่วนที่น้อยกว่า แสดงถึงการเลือกใช้สถิติเฉพาะให้สอดคล้องกับลักษณะและวัตถุประสงค์ของงานวิจัยบางประเภท

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลงานวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นำนิทานไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา

ตาราง 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นำนิทานไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา 63 เรื่อง

ลำดับ	กลุ่มสาระฯ	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับ	กลุ่มสาระฯ	จำนวน	ร้อยละ
1	ภาษาไทย	23	36.51	6	วิทยาศาสตร์	2	3.17
2	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	20	31.75	7	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	0	0.00
3	ภาษาต่างประเทศ	10	15.87	8	สุขศึกษาและพลศึกษา	0	0.00
4	คณิตศาสตร์	4	6.35	9	ศิลปะ	0	0.00
5	กลุ่มสาระฯ อื่น ๆ	4	6.35	รวม		63	100.00

จากตาราง 6 พบว่านิทานถูกนำไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาในหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยกลุ่มสาระภาษาไทยมีการใช้นิทานมากที่สุด (ร้อยละ 36.51) สะท้อนความเหมาะสมของนิทานต่อการพัฒนาทักษะภาษา รองลงมาคือกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ร้อยละ 31.75) ซึ่งแสดงบทบาทของนิทานในการส่งเสริมคุณธรรมและความเข้าใจทางสังคม กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศมีการใช้นิทานร้อยละ 15.87 สะท้อนศักยภาพในการสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาที่สอง ขณะที่กลุ่มสาระคณิตศาสตร์และกลุ่มสาระอื่น ๆ มีการใช้นิทานในสัดส่วนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 6.35) และกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์มีการใช้นิทานน้อยที่สุด (ร้อยละ 3.17) ทั้งนี้ ไม่พบการบูรณาการนิทานในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยี และศิลปะ ในช่วงปี พ.ศ. 2560–2567

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลงานวิจัยเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการนำนิทานไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา

ตาราง 7 ผลลัพธ์ของการนำนิทานไปบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา จำนวน 63 เรื่อง

ลำดับ	ด้านผลลัพธ์	จำนวน	ร้อยละ
1	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	58	92.06
2	ทักษะภาษา (ฟัง พูด อ่าน เขียน)	46	73.02
3	ความพึงพอใจและทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้	28	44.44
4	การคิดวิเคราะห์และกระบวนการคิดขั้นสูง	12	19.05
5	อารมณ์ ความสนใจ และแรงจูงใจในการเรียนรู้	11	17.46
6	ทักษะเทคโนโลยีและศตวรรษที่ 21	10	15.87
7	คุณธรรม จริยธรรม และพฤติกรรมเชิงบวก	8	12.70
**1) ร้อยละคิดจากจำนวนครั้งที่ปรากฏ (ไม่ใช่จำนวนงานวิจัยทั้งหมด) และงานวิจัย 1 เรื่อง อาจมีผลลัพธ์มากกว่า 1 เรื่อง			

จากตาราง 7 การวิเคราะห์งานวิจัยจำนวน 63 เรื่องเกี่ยวกับการบูรณาการนิทานในการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลลัพธ์ที่พบมากที่สุด (58 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 92.06) รองลงมาคือการพัฒนาทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (46 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 73.02) นอกจากนี้ ยังพบผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจและทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ (28 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 44.44) การคิดวิเคราะห์และกระบวนการคิดขั้นสูง (12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 19.05) ด้านอารมณ์ ความสนใจ และแรงจูงใจในการเรียนรู้ (11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 17.46) การพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และการใช้เทคโนโลยีร่วมกับนิทาน (10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.87) รวมถึงด้านคุณธรรม จริยธรรม และพฤติกรรมเชิงบวกของผู้เรียน (8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.70)

6. อภิปรายผลการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย 63 เรื่อง ด้านการนำนิทานไปบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของงานวิจัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น จากการศึกษาพบว่านิทานมีคุณค่าทางการศึกษาอย่างรอบด้าน ทั้งด้านการพัฒนาทักษะภาษา การคิดวิเคราะห์ จินตนาการ การปลูกฝังคุณธรรม และการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นผลจากกระบวนการสังเคราะห์งานวิจัยอย่างเป็นระบบ (อลงกต คชสาร, 2567) การอภิปรายผลในแต่ละวัตถุประสงค์มีรายละเอียดดังนี้

1. คุณลักษณะของงานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำนิทานไปบูรณาการกับการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา (พ.ศ. 2550 – 2567) จากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ของการใช้นิทาน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือพฤติกรรมก่อนและหลังการเรียน (ร้อยละ

82.54) และเพื่อสร้างหรือพัฒนาสื่อ บทเรียน หรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยนิทาน (ร้อยละ 71.43) สะท้อนความสนใจในการพิสูจน์ประสิทธิผลของนิทานควบคู่กับการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ (พิมพ์วิมล สุวรรณโณ และคณะ, 2567) โดยเฉพาะการพัฒนาสื่อในรูปแบบใหม่ เช่น นิทาน AR และนิทานมัลติมีเดีย (ตารางที่ 2) ซึ่งสอดคล้องกับบริบทการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา นอกจากนี้ งานวิจัยส่วนใหญ่นิยมใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองและกึ่งทดลอง เพื่อแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย ผลการศึกษาโดยรวมชี้ว่าการบูรณาการนิทานช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในกลุ่มสาระภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา เนื่องจากนิทานเป็นสื่อที่ใกล้ตัว เข้าใจง่าย ช่วยกระตุ้นความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นำนิทานไปบูรณาการกับการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่านิทานถูกนำไปบูรณาการมากที่สุดในกลุ่มสาระภาษาไทย (ร้อยละ 50.79) สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ผ่านการเล่าเรื่อง (narrative mode of thought) ของ Bruner (1966) ซึ่งชี้ว่านิทานช่วยพัฒนาทักษะภาษา การอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน รวมถึงส่งเสริมคลังคำศัพท์และการรักการอ่านอย่างเป็นธรรมชาติ ทั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของบังอร ศรีกาล (2553) ที่พบว่าวรรณกรรมเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษารองลงมาคือกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ร้อยละ 28.57) ซึ่งการใช้นิทานสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ Kohlberg (1981) และหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (พระราชบัญญัติ, 2563) ที่เน้นการปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่ดี นอกจากนี้ การใช้นิทานในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ร้อยละ 14.29) ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายและลดความกังวลในการเรียนรู้ภาษาใหม่ (Krashen, 1985) อย่างไรก็ตาม การใช้นิทานในกลุ่มสาระอื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา ศิลปะ และการงานอาชีพและเทคโนโลยี ยังมีสัดส่วนน้อย สะท้อนโอกาสในการขยายการประยุกต์ใช้นิทานให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่มสาระต่อไป

3. ผลลัพธ์ของการนำนิทานไปบูรณาการกับการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา (พ.ศ. 2560 – 2567) ผลการสังเคราะห์งานวิจัย แสดงให้เห็นว่าการบูรณาการนิทานในการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาส่งผลเชิงบวกต่อผู้เรียนในหลายมิติ โดยงานวิจัยส่วนใหญ่ร้อยละ 92.06 (58/63) รายงานว่านิทานช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญในหลายกลุ่มสาระ เช่น ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ สะท้อนประสิทธิภาพของนิทานในฐานะสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยยกระดับความเข้าใจและการจดจำเนื้อหา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (พระราชบัญญัติ, 2563) อีกทั้งจากผลงานวิจัยร้อยละ 73.02 (46/63) พบว่านิทานส่งเสริมทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทั้งยังช่วยพัฒนาโครงสร้างภาษา เพิ่มคลังคำศัพท์ กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ และส่งเสริมความรักการ

อ่าน (พัทธนันท์ พาป้อ, 2565; นิตยา ประพฤติกิจ, 2542) ขณะเดียวกัน นิทานยังช่วยพัฒนาการคิดวิเคราะห์ผ่าน การตั้งคำถามและการเชื่อมโยงความรู้กับบริบทชีวิตจริง สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ระดับสูงของ Bloom (Anderson & Krathwohl, 2001) และมาตรา 24 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (พระราชบัญญัติ, 2563) ในด้านคุณธรรมและพฤติกรรม นิทานคุณธรรมและชาดกมีบทบาทในการปลูกฝังความ รับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และพฤติกรรมเอื้อสังคม สอดคล้องกับแนวคิดพัฒนาการทางจริยธรรมของ Kohlberg (1981) อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมด้านอารมณ์และแรงจูงใจ โดยลดความวิตกกังวล เพิ่มความสนใจ และเสริมสร้าง แรงจูงใจภายใน โดยเฉพาะเมื่อใช้ร่วมกับสื่อดิจิทัล เช่น AR หรือนิทานดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Deci และ Ryan (1985) นอกจากนี้ การบูรณาการนิทานร่วมกับเทคโนโลยี เช่น Scratch และ AR ยังช่วยพัฒนาทักษะ แห่งศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะ 4Cs ได้แก่ การคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการทำงาน ร่วมกัน (Partnership for 21st Century Skills, 2007) และสุดท้าย งานวิจัยร้อยละ 57.14 (36/63) รายงานว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ผ่านนิทานในระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนการเรียนรู้ ตลอดชีวิต (Deci & Ryan, 1985)

7. องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

การนำนิทานไปบูรณาการการจัดการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษาเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพสูงในการ พัฒนาทักษะวิชาการ คุณธรรม และทักษะศตวรรษที่ 21 นิทานไม่เพียงช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจ แต่ ยังสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่สนุกสนานและมีความหมาย การใช้เทคโนโลยีและการออกแบบสื่อที่เหมาะสม ช่วยขยายศักยภาพของนิทานให้ครอบคลุมกลุ่มสาระที่หลากหลาย องค์ความรู้นี้เป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนา นวัตกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและตอบสนองความต้องการของการศึกษาในศตวรรษที่ 21

8. สรุป

จากการสังเคราะห์งานวิจัยจำนวน 63 เรื่อง พบว่าการบูรณาการนิทานในการจัดการเรียนการสอนระดับ ประถมศึกษาส่งผลเชิงบวกต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านวิชาการและการพัฒนา “ผู้เรียนทั้งคน” (Whole Child Development) ครอบคลุมสติปัญญา ทักษะชีวิต คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ และแรงจูงใจใน การเรียนรู้ นิทานช่วยส่งเสริมการคิดขั้นสูง เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสร้างแรงบันดาลใจในการ เรียนรู้ พร้อมทั้งเอื้อต่อบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความหมายและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน อันเป็นรากฐานของการ เรียนรู้ที่ยั่งยืนและการเรียนรู้ตลอดชีวิตในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น การบูรณาการนิทานร่วมกับเทคนิคการสอนและ การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพ 2 สรุปผลการสังเคราะห์

9. จริยธรรมการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการนำนิทานไปบูรณาการการจัดการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การศึกษาในมนุษย์ หรือข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้จากมนุษย์ หรือตัวอย่างชีวภาพที่ได้จากมนุษย์ แต่ได้ดำเนินการยื่นขอยุ่ ที่คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของสถาบัน เพื่อให้เป็นไปตามขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยอย่างถูกต้อง และเพื่อรับรองความโปร่งใสในการดำเนินงานวิจัย ตามมาตรฐานวิชาการที่กำหนดไว้

10. เอกสารอ้างอิง

- Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives*. Longman.
- Bruner, J. S. (1966). *Toward a theory of instruction*. Harvard University Press.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1985). *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*. Plenum.
- Kohlberg, L. (1981). *Essays on moral development: Vol. 1. The philosophy of moral development*. Harper.
- Krashen, S. D. (1985). *The input hypothesis: Issues and implications*. Longman.
- Partnership for 21st Century Skills. (2007). *Framework for 21st century learning*. <https://www.21stcenturyskills.org>

- ดารณี ม่วงโต. (2559). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องโดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิพย์ภาพรณ เอี่ยมล่อ และอินทรา รอบรู้. (2564). การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อการจัดการเรียนการสอน. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 22(1), 102–115.
- นิตยา ประพฤติกิจ. (2542). *การพัฒนาการอ่านของลูก* (พิมพ์ครั้งที่ 4). สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง.
- บังอร ศรีกาล. (2553). ผลการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2563). ราชกิจจานุเบกษา. <https://www.moe.go.th/พรบ-การศึกษาแห่งชาติ-พ-ศ-2542/>
- พัทธนันท์ พาป้อ. (2565). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาวรรณกรรมนิทาน* [เอกสารประกอบการสอน]. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- พิมพ์วิณ สุวรรณโณ, มุhammadสุโหมี เฮงยามา, อับดุลรอแม สุลหลง, ยามีละห์ โต๊ะแม, และนุรอัยนี มอดา. (2567). การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 16(2), 267–275.
- พิษณุ ผิวทอง. (2561). การสังเคราะห์งานวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนอาชีวศึกษา: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ [ดุชนิพนธ์ปริญญาดุชนิพนธ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา
- รัฐพงศ์ สีแสด, สมพงษ์ ปั่นหุ่น, และสุริพร อนุศาสนนันท์. (2563). การสังเคราะห์งานวิจัยผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(2), 155–164.
- รัตน์ บัวสนธิ์. (2555). *วิธีการวิจัยเชิงผสมผสานสำหรับการวิจัยและการประเมิน*. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันเพ็ญ วรรณโณ. (2542). *การสอนสังคมในระดับมัธยมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- สิริพัชญ์ หาญนอก. (2566). การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการสอนวรรณคดีไทย ปีการศึกษา 2525–2534. *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์*, 7(2), 673–686.
- อลงกต คชสาร. (2567). ความรู้เบื้องต้นของกระบวนการวิจัยเชิงสังเคราะห์. *วารสารเมธีวิจัย*, 1(4), 81–89.